

Mor als 62 anys l'escriptor escocès Philip Kerr, que va obtenir un gran èxit amb l'investigador Bernie Gunther, que va abandonar durant 16 anys per retornar-hi

Un 'negre' multicolor

Jaume Vidal
BARCELONA

Si hi ha una mena d'escriptors que són esclaus dels seus èxits són principalment els de novel·la negra. Aquest gènere deu el seu èxit a les trames, però sobretot al personatge principal. Si el públic li pren la mida, és difícil que el seu creador el pugui abandonar. Això li va passar al escriptor escocès Philip Kerr, mort ahir als 62 anys víctima d'un càncer de pulmó.

Quan va crear l'investigador privat Bernie Gunther pensava que no tindria més continuïtat. Però l'editor va vèncer les seves reticències i va crear la trilogia *Berlin Noire*. Un cop finalitzada, Kerr estava superat per l'esclavatge que represente escriure sempre amb unes mateixes pautes. En una entrevista feta en aquests diaris per Lluís Lloret amb motiu d'una visita en què va participar del Sant Jordi, Kerr declarava: "Quan comences a escriure, només pen-

L'escriptor escocès Philip Kerr, en una imatge del 2015, quan va visitar Barcelona ■ ELISABETH MAGRE

L'escriptor considerava el seu detectiu més polític i antifeixista que policíac

ses en el primer llibre. El meu agent em va suggerir fer-ne un altre. Amb el tercer vaig pensar que sempre escriuria sobre Gunther, i novolia." Després de l'èxit de la trilogia *Berlin Noire*, va abandonar durant 16 anys el seu detectiu, Bernie Gunther, i l'Ale-

manya d'abans, durant i després de la Segona Guerra Mundial.

"La majoria d'autors de novel·la negra i policíaca publiquen massa llibres i allarguen massa el mateix personatge protagonista", va dir aleshores, mostrant-se crític amb un gè-

nera en què els autors solen ser molt prolífics.

Però la temptació de l'èxit sempre és forta i, després d'escriure tres llibres en què va experimentar altres camins narratius, Kerr va tornar al seu personatge, que considerava, més que un detectiu poli-

ciac, un detectiu polític i antifeixista. Les novel·les de Kerr tenen un marcat fons de compromís social.

Per exemple, en el vuitè títol, *Praga mortal* (La Magrana), situava l'acció l'any 1941. Gunther col·laborava, a més de tenir-hi una relació amorosa, amb una membre de la resistència. Però la cosa no quedava aquí: perseguia un assassí en sèrie que actua a les estacions de tren i molt a cor que no vols acceptava la invitació del nazi Reinhard Heydrich a una casa de camp a Txecoslovàquia, on era assassinat un general dins d'una habitació tancada.

En aquesta obra, Kerr conjuminava el relat antifeixista amb la novel·la històrica i un homenatge als precursors del relat de misteri. "Per mi, seria impossible escriure només per diners sobre un personatge que ja no m'interessa. El que m'atreu és la història; si tinc una bona història a davant, puc continuar amb el personatge", va dir aleshores. ■

Mor el novel·lista Jordi Tiñena

Va ser professor i autor de novel·la històrica i de moltes adaptacions docents

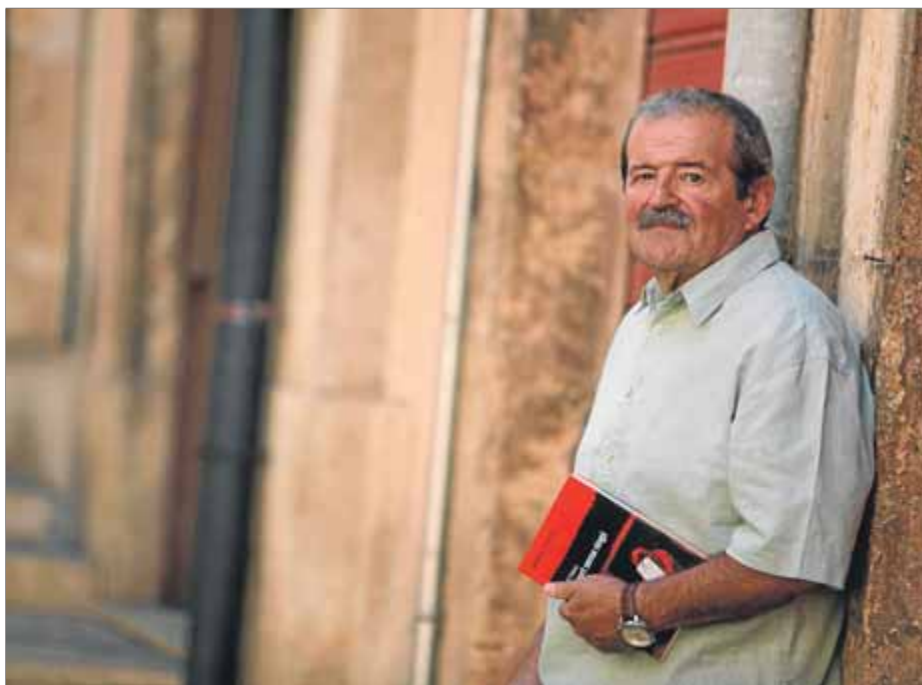
Redacció
TARRAGONA

Nascut a Barcelona el 1955, l'escriptor Jordi Tiñena, que va morir divendres de càncer, estava molt arrelat a Tarragona, ciutat on va ser molts anys professor a l'institut públic de Campclar.

Llicenciat en filologia hispànica i en filologia catalana i doctor en filologia catalana, va aficionar-se a l'escriptura per raons docents, les adaptacions de textos literaris medievals per als seus alumnes. El 1987, va adaptar l'anònim

Blandin de Cornualla i el *Viatge al purgatori*, de Ramon de Perellós. Després, *El llibre de les dones*, de Jaume Roig, i, entre d'altres, les dues grans novel·les de cavalleria catalanes: l'anònim *Curial e Güelfa* i *Tirant lo Blanc*, de Joanot Martorell. No és estrany que dedicés la tesi doctoral a aquest gènere literari en català.

El 1994, va debutar en novel·la amb *Mort a Menorca* i, també, *Un dia en la vida d'Ishak Butmic*, sobre el setge de Sarajevo en la guerra de Bòsnia, amb què va guanyar el premi de novel·la Ciutat d'Alzira. El 1998, va guanyar el premi Pin i Soler de narrativa amb *Dies a la ciutat*, situada a la Tarragona del segle

L'escriptor i professor Jordi Tiñena en una imatge del 2016 ■ JOSÉ CARLOS LEÓN

XVI. No es va centrar en una sola època: tant situava l'acció de les obres a la postguerra (*Peix de gat*, 2011) com l'any 948 (*El somriure del viking*, 2017) i el segle XV (*La dona del grill*, 1996).

En total, va publicar tretze novel·les i vuit reculls de narracions. El 2016, va fer una primera incursió en el gènere policíac amb *Mort sense ningú*, publicada per Llibres del Delicte, que també ha publicat, fa poques setmanes, l'última novel·la de Tiñena *Joc d'identitats*, amb una dedicatòria que ara guanya sentit: "A tots, família, amics i companys, que m'heu acompanyat en aquests darrers anys difícils." ■